

ספר התשובה

והוא

סדר תיקוני תשובה

בהמשכים

חלק ד

אור הזוהר 426 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

"תנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על המור"

האדמו"ר מהאלמין

ענף ה'

גלות האחרון של עם ישראל הוא גלות אמעריקא והנה אנו כעת קרובים מאוד אל הגאולה שלימה, כי הגלות האחרון הוא גלות אמעריקא, כמו שאמר רבינו הקדוש מצאנו זכותו יגן עלינו, ראה בקונטרס שבט מישראל חודש סיון גליון ד' דף כ"א, וזה לשונו:

סיפור על הגאון הקדוש בעל דברי חיים מצאנו זכר צדיק לברכה

סיפור הגאון הצדיק ר' מאיר רוקח שליט"א מקאזלוב, ששמע (להבחנה) מפי כבוד קדושת אדמו"ר ר' אלעזר שפירא מקיוויאשד זכר צדיק לברכה (בק"ץ, בערך

שנת תשכ"ו), ששמע מפי קדשו של הגאון הקדוש מגארליץ זכר צדיק לברכה בעת שהתחילו כמה מן היהודים להעתיק מושבם מאירופא לאמעריקא, ואם שלא היה דעתו נוחה בזה, בתחילה^{טו} אולם סיפר על אביו הקדוש בעל דברי חיים מצאנו זכר צדיק לברכה, שבדרך כלל לא היה דרכו לערוך ה"שולחנות" בשבתות וימים טובים בזמן מאוחר בלילה יותר מדאי, ועל כן כאשר פעם בליל שביעי של פסח היה סגור ומסוגר זמן ארוך מאד ולא נכנס אל ה"שולחן", תמהו החסידים והמקורבים ואנשי שלומינו מה נשתנה ליל יום טוב זו משאר לילי יום טוב?

כאשר נכנס לבסוף בשעה מאוחר ביותר, ונטל הכוס של קידוש בידו הק', וכאילו רצה לתרץ את עצמו למה נכנס בזמן כל כך מאוחר?

פתח פיו הקדוש ואמר: "כנראה שמשיח" יבא

טועה שאינה קולטת אלא בצר והוא גולה לצברה. טועה שאינה קולטת אלא אדם והוא מלאך. טועה שאינה קולטת אלא שוגג והוא מזיד..

מי זה בא מאדום (כתוב ברמז ת"מ). היה ר' ישמעאל אומר שלש מלחמות של מהומה עתידין בני ישמעאל לעשות באחרית הימים שנאמר "כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה", אחת בים ומפני קשת דרוכה ואחת ביבשה מפני חרב נטושה, ואחת בכרך גדול שהוא כבד משניהם, שנאמר ופני כבד מלחמה, ומשם בן דוד יצמח ויראנו באבדן של אלו ושל אלו. ומשם יבא לארץ ישראל שנאמר מי זה בא מאדום וגו' מדוע אדום ללבושך. מי זה בא מאדום כשהקדוש ברוך הוא בא מאדום באים מלאכי השרת כנגדו ומוצאים את בגדיו שהם אדומיים כתולעת שני, אומרים מדוע אדום ללבושך, אומר להם גת קטנה היתה לי ודרכתיב שנאמר "פורר דרכתי לבדי", באותה שעה נטל הקדוש ברוך הוא כל עונותם של ישראל ונתנם על עשו הרשע שנאמר "ונשא השעיר עליו את כל עונותם", ואין שעיר אלא עשו הרשע שנאמר הן עשו אחי איש שעיר, אומר עשו לפני הקדוש ברוך הוא כמה כח יש לי שאתה נתן עלילי כל עונותי יעקב אחי, באותה שעה נטל הקדוש ברוך הוא כל עונותם ונתנם על בגדיו ונעשים אדומים כתולעת שני ושוב מכבסן עד

טז) כמו שכתוב באריכות בספר "דברי ברוך" (גארליץ) חלק "ברוך שאמר" (פרק יט), שאכן בתחילה הרבה הרב הקדוש מגארליץ לחתום בזה, ודיבר עלי' דברי חריפים מאר, אולם לבסוף פנה לאחיו הרב הקדוש משינאווא וקאשנוב שיסעו עמו לאמעריקא כדי להציל את העם אשר כבר השתקעו שם מרדת שחת, [ואולם הם מאנו ללכת איתו, כנודע], ומביא שם עוד ענין בדבר שינוי טעמו בשם הגה"צ משטראסבורג שליט"א, אבל הסיפור המובא כאן לא הביאו.

ז) דבר זה שמשיח יבא מחוץ לארץ ומשם יעלה לארצינו הקדושה נמצא גם כן בילקוט שמעוני ישעי' פרק כ"א, רמז תכ"א [והוא מפרקי דרבי אלעזר]. בזה הלשון:

היה רבי ישמעאל אומר שלש מלחמות של מהומה עתידין בני ישמעאל לעשות באחרית הימים, אחת בים ומפני קשת דרוכה, ואחת ביבשה מפני חרב נטושה, ואחת בכרך גדול שהוא כבד משניהם שנאמר ומפני כובד מלחמה, ומשם בן דוד יצמח ויראנו באבדן אלו ואלו, ומשם יבא לארץ ישראל שנאמר (ישעי' סג, א') מי זה בא מאדום וגו' מדוע אדום ללבושך וגו'. כי יום נקם בלבי וגו' (במלכים ברמז רס"א).

וזה לשון ילקוט שמעוני ישעיהו - פרק סג - המשך רמז תקו: אמר ריש לקיש בשלשה טעיות עתיד שר של אדום לטעות שנאמר מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה,

למדינת אמעריקא" ובלי לפרש את דבריו" התחיל נוסח הקידוש, סברי מרנן... ואחר כך הוצטרפו למהר את מסיבת השלחן כדי שיוכלו לברך ברכת המזון לפני אור הבוקר.

ובשבט מישראל חודש תשרי חשוון תשס"ג גליון ה' דף מ"ג, וזה לשונו: עיין בספר שאר ישוב על

התורה (מהגאון הצדיק רבי אלעזר שפירא זכר צדיק לברכה אבדק"ק קיוויאשד, ברוקלין, תשנ"ב), בפרשת במדבר על הפסוק (פרק ג' פסוק ג') **מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֵׁנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחְנוּ יְמָה, שְׁמֵרְמוֹ, מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֵׁנִי, שְׁהִינּוּ מִשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל הַגֵּרְשֵׁנִים, אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחְנוּ יְמָה, דְּהֵינּוּ בְּסוּף גְּלוּתָם, כִּי כָל מְקוֹם שְׁנֵאמַר אַחֲרֵי מוֹפְלָג הוּא (בראשית פרק מ"ד ה'), דְּהֵינּוּ בְּזִמְנָן רַב בְּסוּף הַגְּלוּת שְׁהוּא אַחַר חוֹרְבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁנִקְרָאָה מִשְׁכָּן שְׁנִתְמַשְׁכָּן בְּעוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל (עיין תנחומא פרשת פקודי [הובא ברש"י שם]), יִחְנוּ יְמָה, אִזְּ הֵיחָד לְהֵם מְנוּחָה, יִמָּה' הַבְּמִדְיָנָה הֵיחָד שְׁהוּא אַמְרִיקָא, שְׁנִקְרָאָתָּ יְמָה, מַעֲבֵר לִים, [ועיין שם בפרשת נצבים (דברים פרק ל' פסוק י"ג) על הפסוקיט "וְלֹא מִעֲבָר לִים", ש"עבר לים" גימטריה "אמריקא" במספר מכוון, כִּי שֶׁם יִנְחוּ יְגִיעֵי כַח בְּגְלוּתָם הָאֲחֵרוֹנָה, עַד כִּאֵן דְּבִרְיוֹ, וְגַם ב"שֶׁן גִּמְטְרִיָּה אַמְרִיקָא, וְאִפְשֵׁר רִמּוֹז בְּכַתוּב (תהילים פרק ס"ח פסוק כ"ג) אָמַר אֲדָ-נִי מִבְּשָׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמִּצְלוֹת יָם, כְּפִירוֹשׁ רִש"י שם, עַד כִּאֵן דְּבִרְיוֹ בְּשִׂאָר יִשׁוּב כ"א.**

ונסיים בדברי הספר אזור אליהו (פרשת נצבים) כתב בשם הבעל שם טוב זכר צדיק לברכה, דמה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה אין בן דוד בא עד שיהיה כולו זכאי או כולו חייב, הכוונה שלא יהיה עירוב טוב ורע, רק מי שיהיה זכאי, יהיה כולו זכאי, ומי שיהיה חייב יהיה כולו חייב. ומפני כך תהיה הגאולה, שבשביל צדיק אחד נמי יכולה להיות הגאולה, אם יהיה הצדיק כולו טוב, עד כאן לשונו. [ועל ידי זכות הרבים הזאת שיתפרסם הספרים האלו שעל ידי זה יתקרבו בני ישראל לעשות תשובה שלימה, יכול לזכות להיות שיהיה כולו זכאי].

שנעשים לבנים כשגל שנאמר לבושיה כתלג חזור: פורה דרכתי לבדי. כי יום נקם בלבי (כתוב ברמז צ"ב).

וראה עוד בספר "בתי מדרשות" (חלק ב - מדרש שלשה וארבעה - אות ח), וזה לשונו: שלש מלחמות גדולות עתידין בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים שנאמר (ישעיה כא טו) כי מפני חרבות נדדו ואין חרבות אלא מלחמות אחת בערב שנאמר (שם) מפני חרב נטושה ואחת בים שנאמר (שם) ומפני קשת דרוכה ואחת בכרך גדול של רומי והוא כבד משניהם שנאמר (שם) ומפני כובד מלחמה ומשם בן דוד יצמח ויראה באבדון אלו ואלו ומשם יבא לארץ ישראל שנאמר (שם סג א) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים.

(יח) ואולי מאמר זה מתאים היטב עם מאמר אחר המובא שם (בספר דברי ברוך), שאמר הרב הקדוש מצאנו, שרואה שהתורה גולה לאמעריקא, עד כאן.

והוא על פי מה שכתב האור החיים הקדוש (בראשית מט, יא), שהיות שמשא רבינו עליו השלום הוא הגואל לעתיד לבא, על כן מתארך ימי הגלות כי ממאן הוא לגאול עם בטלנים מן התורה (עיין שם ריש פרשת תצוה).

ואולי שייך שפיר ענין הגאולה לשביעי של פסח דייקא, כי הוא זמן קראת ים סוף, והרי אמרו (סוטה ב), שקשה לזווגן כקריאת ים סוף, ואם כן הוא הדין שענין זיווג כנסת ישראל וקוב"ה כביכול מתברר גם כן בזמן קריאת ים סוף.

יהי רצון שנזכה לשוב לשמו יתברך באמת בכל לבבינו ובכל נפשינו מאהבת השם יתברך, במהרה בימינו אמן.

ענף ו'

החיד"א זכר צדיק לברכה כתב על גדולי הצדיקים, כמו ספר החינוך, ועוד כמה מספרי הראשונים שהוציאו הספרים שלהם לזכות הרבים וכולו לשם שמים בלי נגיעה עצמית, כמו כן אנו מפרסמים הספרים האלו בלי שם המוציא לאור, ואנו מבקשים מכל אחד ואחד שרוצה לזכות לכל הפחות פעם אחת בחיים חיות לעשות מצוה לשם שמים בלי נגיעה כלל וכלל שיפרסם הספרים האלו בבית המדרש שלו ובישיבות, לכן אנו מקדימים ומפרסמים את הגליונות לפי זמן של הפרשה של פרשת השבוע, כדי כשיגיע הזמן בעזרת השם יתברך יהיה מוכן לכל אחד לפרסם בבית המדרש שלו, ולכן אנו שולחים כעת הגליונות להבתי מדרשים, כנוכר לעיל.

הגליונות האלו נחלקים בחינם, והרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיסם ולחלקם וביעקב ולהפיצם בישראל, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם ולעורר לבב אחינו בני ישראל לתשובה שלימה באמת ובתמים.

ענף ז'

ונסיים בדברי הלוקטי הלכות, ודברי החפץ חיים זכר צדיק לברכה בספרו שם עולם, שמביאים יסוד גדול להכנה להאולה שלימה ומה שכתוב על מדינת אמעריקא ועוד, ושארין הגאולה תלוי אלא בתשובה.

ובניאת משיח יִהְיֶה עַל יְדֵי שְׁיִשׁוּבוֹ יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמֵימִים, כִּי אֵין הַדְּבָר תְּלֵי אֲלָא בְּתִשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, וְכָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשִׁבִי פֶשַׁע וְכוּ'. וְעַקֵּר

אולם בספר חיים בחסד (ברוקלין תשס"ב) עמוד י', הביא דבר זה בנוסח אחר מכתב יד הרב הקדוש ר' סיני מזמירוד זכר צדיק לברכה (שעדיין לא נדפסה), בזה הלשון: פעם יש רבינו הקדוש מצאנו זכותו יגן עלינו בשעת סעודה שלישית בדביקות נורא זמן רב, ופתאום נתעורר מדביקותו והכריז "להוי ידוע, די לעצטע גולת וועט זיין גלות אמעריקא" [הגלות האחרון יהיה גלות אמעריקא].

(יט) (דברים פרק ל' פסוק יג) וְלֹא מִעֲבָר לִים הוּא לְאִמֵּר מִי יַעֲבָר לָנוּ אֵל עֲבָר הֵים וְיִקְחֶה לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֶתְהָ וְנַעֲשֶׂהָ.

(כ) ראה רש"י תהילים (פרק סח פסוק כג) אמר אדני מבשן אשיב - כי כן הבטיח להשיב אותנו מתוך אבירי בשן ומאיי הים, עכ"ל.

ובמצודות דוד על תהילים (פרק סח פסוק כג) אמר ה' - כבר הבטיח לנו להשיב אותנו לארץ ישראל.

ובמצודות ציון על תהילים (פרק סח פסוק כג) ממצולות ים - מעומק הים".

(כא) (הערת המערכת), גם בריש הספר הדפיסו מכתב מהמחבר זכר צדיק לברכה משנת תש"ו, וזה לשונו בא"ד: מיינט נישט אז אמעריקא איז עפיס אנדערש וויא מיר האבין אלץ געהערט אין געוויסט, דאס איז עס טאקע, נאר בעוונותינו הרבים זעהן מיר אז מ'זוויל מן השמים דאס ביסעל יודען,

תקון התשובה הוא על - ידי תקון שלמות העצה, כי עקר מה שרחוקין מהשם יתברך הוא רק על - ידי שאין יודעין עצה שלמה איך לשוב להשם יתברך כל אחד ממקומו אשר נתעה לשם, כי באמת הכל הפצים ליראה את שמך ומתגעגעים לשוב להשם יתברך, אף אין יודעים עצות איך לשוב מני חשף אשר נלכד בו כל אחד ואחד לפי בחינתו והעקר על - ידי פגם אמונת חכמים, כי אי אפשר לידע עצות איך לשוב להשם יתברך כי אם על - ידי צדיקים אמתיים שכל דור ודור המורים לנו הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה.

בספר ליקוטי הלכות - הלכות סוכה (הלכה ז) וזה לשון קדשו:

על פי התורה "חדי רבי שמעון ואמר ה' שמעתיכב שמעך יראתי וכו'", עין שם כל הענין בלקוטי הראשון בסימן סא: וכבר דברנו מזה ובארנו קצת בהלכות הושענא רבא שדברי התורה הזאת, היא בחינת ראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים וספות והושענא רבא ושמיני עצרת ושמיחת תורה, עין שם.

עתה שמתני עיני ולבבי עוד בענין זה. וראה זה מה שמצאתי עוד בחסדי ה' ענין סכות וכו' שגרמז בהם רב התורה הנ"ל, כי דברי רבנו הקדוש זכרנו לבקרה יכולין למצא בכל מצוה ומצוה (וכמבאר מזה במקום אחר, עין שם).

בראש השנה אז עקר העבודה לתקן האמונה הקדושה ועקר האמונה הוא על - ידי אמונת חכמים ואז מתחילין לעשות תשובה, ועקר התשובה היא על אמונת חכמים שהוא יסוד כל התורה פלה, ועל - ידי התשובה על אמונת חכמים, על - ידי זה נתרבין ביותר הספרים הקדושים של התורה.

א כי בראש השנה אז עקר העבודה לתקן האמונה הקדושה ועקר האמונה הוא על - ידי אמונת חכמים (וכמבאר מזה לעיל, עין שם). ואז מתחילין לעשות תשובה, כי הוא יום ראשון מעשרת ימי תשובה, ועקר התשובה היא על אמונת חכמים שהוא יסוד כל התורה פלה ועל - ידי התשובה על אמונת חכמים, על - ידי זה נתרבין ביותר הספרים הקדושים של התורה, (כמו שמבאר בהתורה הפ"ל). וזה שאנו מבקשין בראש השנה ועשרת ימי תשובה על רבוי הספרים הקדושים של התורה שזה בחינות מה שמבקשים כמה פעמים, וכתבנו בספר החיים, ובספר חיים וכו', כי אז נתרבין הספרים גם למעלה בבחינת שלשה ספרים נפתחין בראש השנה וכו', כי באמת הכל אחד. כי ספרים הקדושים של התורה וספרי חיים של ישראל שנכתבין בהם לחיים הם בחינה אחת ממש, כי ישראל הם התורה, כי שרש נשמות ישראל הם בהתורה הקדושה וכל אחד מישראל יש לו אות וחלק בהתורה ומשם כל חינתו, כי הם חיינו וארץ מינו, כמו שכתוב שם (דברים ט), כי הוא חייך וארץ ימיר וכו'. ועקר בקשתנו בראש השנה וכל עשרת ימי תשובה להיות נכתבין לחיים פונתנו על חיים נצחיים שהם חיים אמתיים, דהינו שנזפה לקיים את כל דברי התורה אשר הוא חיינו,

וכמבאר בשלחן ערוך ושאר ספרים בענין זכרנו לחיים בפתח, עין שם. שזהו בחינת חיים טובים שמבקשים עין שם, נמצא שכל חיינתו בגשמיות ורוחניות הוא התורה הקדושה ועל - כן פשאנו מבקשים כתבנו בספר החיים, הינו בספר התורה שהוא ספר החיים, הינו שנהיה נכתבין ונשרשין בספרי התורה הקדושה אשר שם החיים. וכל מה שישאל נשרשין ונכללין ביותר בספר התורה הקדושה מאירה ומזהרת התורה הקדושה ביותר ונשלמת ביותר על - ידי רבוי ספרים הרבה שנעשו ונתרבין על - ידי ישראל שנמשך עליהם הארה גדולה משרש נשמותיהן שבהתורה הקדושה על - ידי שנכתבו ונשרשו שם ביותר. עד שזוכין לחדש חודשין דאורייתא הרבה ונתרבין ספרים קדושים ביותר.

ב נמצא שאנו עוסקים בראש השנה לעשות ספרים הרבה אין קץ שיתרבו ספרים קדושים של התורה וכנזכר לעיל. וכל זה זוכין על - ידי אמונת חכמים שנתתקן אז כנזכר לעיל, שעל - ידי זה נתרבין הספרים ביותר כנזכר לעיל. וכן בכל עשרת ימי תשובה אנו עוסקין בתקון זה לתקן אמונת חכמים על - ידי התשובה שעושים אז, שעל - ידי זה נתרבין הספרים, שזהו בחינות מה שמבקשין בכל עשרת ימי תשובה בספר חיים וכו' וכתבנו בספר החיים וכו'. ועל - ידי רבוי הספרים הקדושים של התורה, על - ידי זה זוכין להמתיק כל הדינים שבעולם וכל מקום שנמצא איזה דין נמתק, כי נכללת התורה בתוך אבן שתיה שהוא בחינת שכל הכולל, בחינת חכמה עלאה דמתמן אורייתא נפקת, ששם כל הדינים שבעולם נמתקין בשרשן העליון הכולל כל הצמצומים וכל הדינים שבעולם, כי כל צמצום ודין שרשו בחכמה ושכל, כי פלם במחשבה איתברירו וכל דין נמתק בהשכל ששם שרשו, כי אין הדין נמתק אלא בשרשו, אבל יש שכל הכולל שהוא שרש כל השכליות שהם שרשי כל הדינים. ושם בשכל הכולל נמתקין כל הדינים, כי בשכל הפרטי אין יכולין להמתיק כי אם הדין השייך לשכל זה ששם שרשו, אבל בשכל הכולל שכולל הכל, שם נמתק הכל - כל דין וצמצום שבעולם, כי שם שרש הכל ואפלו פשרוצין להמתיק איזה דין על - ידי שכל הפרטי אי אפשר גם כן להמתיקו כי אם על - ידי שמקבל זה השכל הפרטי הארה משכל הכולל ואז דיקא יש לו כח להמתיק.

כי שלמות תורה שבכתב היא על - ידי תורה שבעל פה שהם הספרים הקדושים שמכתבין הצדיקים והפשרים האמתיים בכל דור ודור. שעל - ידי זה נשלמת התורה הקדושה.

נמצא, שעקר ההמתקה על - ידי שכל הכולל, שעל - ידי זה נמתק הכל בין בכלל בין בפרט, אבל אי אפשר לקבל משכל הכולל שהוא חכמה עלאה, שהוא שרש התורה הקדושה, כי מתמן אורייתא נפקת כנזכר לעיל כי אם על - ידי שיש להתורה שלמות. ושלמות התורה הוא על - ידי שנתרבין ספרים הרבה בהתורה הקדושה, כי יש עכשיו ספרים הרבה. ועוד עתידין להיות ספרים הרבה. וכלם צריכין להעולם. ואסור להלעיג מאחד מהם, כי הם שלמות התורה, כי שלמות תורה שבכתב היא על - ידי תורה שבעל פה

י'סוד. ואפשר לפרש כי מי שמקיים מצות אלו זוכה ל"שמעך יראתי", שירא מה"שמע" ישראל ה"א' אחד.

המקום יהיה בעזרכם, זאלען פין דא גייען מיטן גואל צדק. **כב** "שמעתי" ראשי תיבות ש'חיטה מ'קוה ע'ירוב ת'שובה

שהם הספרים הקדושים שמחברין הצדיקים והכשרים האמתיים בכל דור ודור. שעל - ידי זה נשלמת התורה הקדושה. ואז עולה התורה ונשלמת בשרשה שהוא חקמה עלאה שכל העליון הכולל. ואז התורה בבחינת לוחות האבן, פי נכללת בהאבן שתיה שהוא קדשי קדשים. ומשם כל ההמתקות של כל הדינים שבעולם. בבחינת ישלח עזרף מקדש. וכל זה מבאר בהתורה הנ"ל, אף כפולתי הדברים כדי לבאר הענין ביותר, פי יש דברים שנתבאר שם בקצור. וכאן בארתיים ביותר, (עין שם) וכאן ותבין היטב).

וזה בחינת יום הכפורים שאז הוא סוף גמר התשובה, פי הוא יום אחרון מעשרת ימי תשובה. ואז זוכין על - ידי רבוי הספרים שנתתקנו על - ידי תקון האמונה בעשרת ימי תשובה לעלות ולכלל בתוך האבן שתיה שהוא קדשי קדשים ששם נכנס הכהן גדול בשביל כלל ישראל ביום הכפורים לתוך בית קדש קדשים. ומשם ממתיק כל הדינים שבעולם, שזהו בחינת פפרת וסליחת כל העוונות ביום הכפורים, פי העוונות הם דינים, פי אין יסורים בלא חטא וכו' וסליחות כל העוונות הוא בחינת המתקות כל הדינים שנמשך מקדש קדשים, מאבן שתיה שנקנס לשם הכהן גדול ביום הכפורים, פי אז קבל משה רבנו לוחות האחרונות ואז נתרצה לו השם יתברך בשמחה ואמר לו סלחתי כדברך, פי אז נכללת התורה בשכל העליון בבחינת לוחות האבן, בחינת אבן שתיה וכו'. ומשם נמתקין כל הדינים שבעולם, שהם בחינת סליחות כל העוונות כנזכר לעיל.

על ידי תקון אמונת חכמים נמתקין כל הדינים, שזהו בחינת יום הכפורים כנזכר לעיל, על ידי זה זוכין לעצה שלמה.

ג ועל - פן אחר יום הכפורים עושין סכות, שהוא בחינת תקון העצה כנזכר לעיל בדברינו הקודמים, פי על - ידי תקון אמונת חכמים שעל - ידי זה נמתקין כל הדינים, שזהו בחינת יום הכפורים כנזכר לעיל, על ידי זה זוכין לעצה שלמה. וזה בחינת ספה, שהוא בחינת תקון העצה בבחינת ופרס עלינו ספת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך וכנזכר לעיל, ועל - פן דפנות הספה הם בחינת צח הוד יסוד, (כמבאר בפניות, שהוא בחינת עצות פידוע, פי כשפוגמין באמונת חכמים ואז נחלקת העצה לשפתים חס ושלום, ואין יכולין לשית עצות בנפשוא אף להתנהג, פי העצה נחלקת לשפתים, שבתחלה נדמה לו שצריך לעשות כן ולהתנהג כן ואחר כך בא על דעתו סכרא לעשות להפך ממש, פי העצה חלוקה אצלו לשפתים חס ושלום, וכל זה על - ידי פגם אמונת חכמים כנזכר לעיל ואז היא בחינת ספת דוד הנפלת, בחינת עצתו נופלת, פי דוד הוא בחינת אמונה, שהוא בחינת מלכות, בחינת אמונית וחסדי עמו, שנאמר בידו, הינו בחינת אמונת חכמים, שזהו בחינת תורה שבעל פה, שהוא בחינת חסדי דוד הנאמנים (פידוע ומבאר בדברי רבנו זקנונו לברכה במקום אחר). וכשזוכין לעצה שלמה על - ידי תקון אמונת חכמים בזה מקימין

ספת דוד מנפילתה בבחינת ביום ההוא אקים את ספת דוד הנפלת, פי ספה הוא בחינת תקון המון והדעת שזוכין על - ידי אמונת חכמים שעל - ידי זה נתתקן העצה, פי ספה היא בחינת אימא דמסככא על בנין, שהיא בחינת בינה אימא עלאה, בחינת אם לבינה תקרא ששם מקור העצה, פי אימא עד הוד אתפשטת ששם העצות פידוע. וזה שכתוב במשיח, ונחה עליו רוח ה' רוח חקמה ובינה רוח עצה וגבורה וכו' רוח דעת ויראת ה'. פי העצות נמשכין מבינה, שהיא בחינת ספה שזוכין לזה על - ידי תקון האמונה, שעל - ידי זה מקימין ספת דוד מנפילתה מבחינת עצתו נופלת שעל - ידי זה נתתקן ונתאחד מלכות בית דוד ממש, פי הכל אחד (וכמבאר לעיל מזה). ועל - פן מרמז תקון העצה שלא תתחלק בפסוק ולא יחצו לשתי ממלכות עוד, שמדבר מתקון ואחדות מלכות בית דוד פי הכל אחד וכנזכר לעיל, פי עקר תקון מלכות בית דוד יהיה על - ידי משיח שבא במהרה ביימינו שאז תקנים, ורועה אחד יהיה לכלם למלך וכו' ודוד עבדי נשיא להם לעולם. וכו'.

וביאת משיח יהיה על - ידי שישבו ישראל לאביהם שבשמים, פי אין הדבר תלוי אלא בתשובה, כמו שכתוב, וכא לציון גואל ולשבי פשע וכו'.

ד וביאת משיח יהיה על - ידי שישבו ישראל לאביהם שבשמים, פי אין הדבר תלוי אלא בתשובה, כמו שכתוב, וכא לציון גואל ולשבי פשע וכו'. ועקר תקון התשובה הוא על - ידי תקון שלמות העצה, פי עקר מה שרחוקין מהשם יתברך הוא רק על - ידי שאין יודעין עצה שלמה אף לשוב להשם יתברך כל אחד ממקומו אשר נתעה לשם, פי באמת הכל חפצים ליראה את שמך ומתגעגעים לשוב להשם יתברך, אף אין יודעים עצות אף לשוב מני חשף אשר נלכד בו כל אחד ואחד לפי בחינתו והעקר על - ידי פגם אמונת חכמים, פי אי אפשר לידע עצות אף לשוב להשם יתברך פי אם על - ידי צדיקים אמתיים שבכל דור ודור המורים לנו הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, פי באמת עקר תקון שלמות העצה צריכין רק בעבודת ה', פי בודאי מי שבא על איזה עצה ותחבולה אף לעשות איזה עברה חס ושלום. לגנב או לנאף חס ושלום, בודאי אין זה נקרא עצה מאחר שעל - ידי עצתו זאת מוסר עצמו ליסורין ולמיתה בעולם הזה ובעולם הבא שיוירד עד שאול תחתיות.

וכן אפלו כשבא על עצה אף להרויח ממון אם אין הממון מסגל לו לעבודת ה'. ואדרבא, על - ידי זה יתרחק ממנו יתברך חס ושלום, גם זה אינו עצה טובה, פי הוא עשר שמור לבעליו לרעתו מאחר שנתרחק על - ידי זה מהשם יתברך אשר הוא חיינו וארץ ימינו לעולמי עד ולניצח נצחים.

